

הרב זלמן נוטיק

חשיבה גאולתית

טיפים לחיים מאושרים בימות המשיח

- תדפיס -

תשורה משמחת הנישואין של
הרה"ת **הילז מנחם** ומרת **גנסיא שיחיו סקולניק**
ימות המשיח, י"ח אייר י"ג בעומר התשע"ג

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן
הת' הרב מ' הלו מנחם שיחי' עב"ג הכלה מרת גנסיא תחי'.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידנו ומכרינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף
בשמחתנו ולברך את צאצאינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

מיוסד על הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע שחילק 'תשורה' בחתונת הרבי מלך
המשיח שליט"א - מוגשת בזה תשורה מיוחדת - תדפיס מתוך ספר העומד לצאת לאור
בעז"ה, ובו לקט נושאים המבארים כיצד ניתן להתרגל בימינו למעמד ומצב ד'מות המשיח'.

בפתח ה'תשורה' הוספנו מכתב מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, שנשלח להורי החתן לרגל
הולדתו.

תודתנו נתונה לרה"ח ר' שמעון שיחי' וייצהנדלר - ראש ישיבת תות"ל ראשון לציון, על
עזרתו הרבה בהכנת חוברת זו ועריכת רשימת המראי מקומות (מובאת בסוף החוברת).

הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת בני ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאלופות
מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו, ומשמחת רשב"י,
לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", בהתגלותו המיידית של הרבי מה"מ שליט"א
תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הורי הכלה

זלמן ניסן פנחס ורעייתו נוטיק

הורי החתן

הלל ורעייתו סקולניק
חיים ורעייתו מזרחי

ימות המשיח, יום ראשון י"ח אייר, ל"ג בעומר

יום הילולת רשב"י

הי' תהא שנת גילוי עצמותו

מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א שנשלח להורי החתן לרגל הולדתו

סקולניק-ק. אתא

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

בי"ה, כב' כסלו תשי"ב

ברוקלין, נ. י.

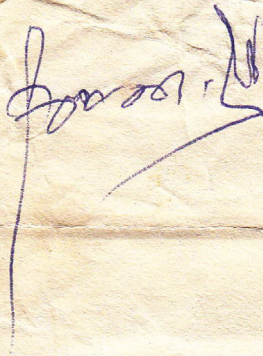
הו"ח אי"א נוי"נ וכו'
מוה' הלל שי

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולד להם בן למזל טוב
והכניסוהו לבריתו של אברהם אבינו ונקרא שמו בישראל
הלה מנחם שי'.

הנה יה"ר מהשי"ת שכשם שהכניסוהו לברית כן
יכניסוהו לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ויגדלו
ביחד עם זוג' תי' מתוך הרחבה.

בברכת מזל טוב

תוכן העינים

4	מבוא.....
7	חינוך.....
7	גיל החינוך.....
8	אהבת ה'.....
9	לימוד חסידות.....
10	טהרת הקודש.....
11	מנהגי ישראל.....
13	הנהגת הבית.....
13	ארוחות משפחתיות.....
14	תפקיד האשה בהנהגת המשפחה.....
17	פרנסה.....
19	עשירות.....
21	הפצת המעיינות חוצה.....
21	סדר ההשפעה.....
22	השפעת העצם.....
25	רשימת מקורות.....

מבוא

נמצאים אנו בתקופה מיוחדת, שהרבי מלך המשיח מצביע עליה כימות המשיח. תקופה חדשה זו, המבשרת את תחילת פעולותיו של מלך המשיח בעולם, לאחר התגלות מציאותו, מאופיינת בניסים רבים, ובהתחלת קיומם של ייעודים תנ"כיים רבים שנאמרו ע"י הנביאים על תקופת גאולת עם ישראל.

הגילוי האלקי העצום שפרץ לעולם לפני למעלה משני עשורים, בהתגלות מציאותו של מלך המשיח והתחלת פעולותיו בשנת תש"נ, חולל שינויים מרחיקי לכת בחיי רוב רובם של אוכלוסיית העולם. המלחמה הקרה ומאזן האימה בין הגוש המזרחי לגוש המערבי הרחק מאחורינו, ותקציבי עתק שהושקעו בעבר בהתחמשות צבאות וטילים בליסטיים מופנים יותר ויותר לרווחה, תרופות ועזרה למדינות מעוטי יכולת. כתוצאה מהפניית תקציבים ועזרה לאותם מדינות, תוחלת החיים זינקה במדינות העולם השלישי באחוזים רבים, וצמצמו את הפער בין מדינות מתועשות ועשירות בעולם המערבי, לבין אותם מדינות עניות. במידה לא קטנה תרמה לכך גם טכנולוגית התקשורת החדשנית שהפכה את העולם כולו לכפר גלובאלי קטן, שבו כולם יודעים על כולם, וכולם עוזרים לכולם.

ופתאום מתרקם מול עינינו החזון "זכתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות, לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה" (ישעי' ב, ד). ולהיפך, החלה חשיבה חדשה, שתפקידם של מדינות חזקות, לעזור למדינות חלשות בהתפתחות וכדומה.

ההנהגה האלקית החדשה של ימות המשיח אותה הנהגה ניסית ומופלאה, מציבה גם אתגרים חדשים לאנושות בכלל, ולעם ישראל, המהווה את הנציגות האלקית בעוה"ז, בפרט. אתגרי עם ישראל בגלות אינם האתגרים של זמן הגאולה, ומאפייניה שונים מן הקצה אל הקצה. ולמעשה, כל פרט ופרט מן החיים, מחייב בזמן הגאולה שינוי בגישה שלנו כלפיו. הן ברמת החשיבות, והן ברמת הביצוע.

מטבע הדברים, מתקשה האנושות לצאת מהקיבעון המחשבתי שהשתרש באלפי שנות גלות, ולהתחיל לחשוב ולראות דברים ברמה גאולתית. נוצר פער מהותי בין מציאות ההוה, מציאות גאולתית, לבין ההבטה שלנו על הדברים ברמת חוויה וראיה גלותית. מציאות הגורמת לנו לא לחוש שמחה וחוויה חיובית מהמציאות הגאולתית בה אנו שרויים. כך שמסביבנו מתרחשת מציאות גאולתית ובתוכנו גלות פנימית...

משל למה הדבר דומה, לאדם שיצא ממלחמה איומה, והגיע למדינת רווחה. ובחשיבה ובחוויה האישית נשאר בימי המלחמה האיומה, כך שאיננו

מתחבר למציאות ההווה, וסובל לשווא. זהו פחות או יותר מציאות כולנו ללא יוצא מן הכלל. התקופה היא תקופת גאולה, והחשיבה והחוויה נשארה בגלות. לא הצלחנו לפרוץ את הקופסה המחשבתית שלנו, קופסה מוחלדת בת אלפי שנים.

במצב כזה זקוקים לפסיכולוג, הלא הוא הרבי מלך המשיח שליט"א, שבמשך כל שנות נשיאותו, ובעיקר משנת תשמ"ח, שבה הכריז הרבי שנכנסנו לתקופה חדשה, מאמן הוא את כל האנושות לחשיבה חדשה וגישה גאולתית למציאות גאולתית קיימת והווה. בשיחות אלו הרבי משנה את כל הגישה והחשיבה של האנושות כיצד לחיות נכון ולהתמודד עם האתגר החשוב ביותר בהיסטוריה, כיצד לדרוך ולעבור את מפתן הדלת של הגאולה ולהשליך את החשיבה הגאולתית לפך האשפה של ההיסטוריה!

תדפיס זה שלפניכם מתוך הספר "חשיבה גאולתית", מלקט מתוך השיחות של הרבי מלך המשיח, במיוחד של השנים האחרונות, את אותם תובנות חשיבה גאולתיות, והופך אותם לחשיבה חדשה ודרך חיים סלולה ובטוחה שבה צועד הקורא בתקופה רבת הוד זו.

בתפילה ובתקווה שספר זה יהווה נדבך חשוב בשינוי התודעתי שעל כולנו לעבור ולקיים את ההוראה של מלך המשיח להכין את עצמינו ואת העולם סביבנו לקבלת פני משיח צדקנו, תיכף ומיד ממש.

גיל החינוך

*חשיבה גלותית

כדי לחנך ילד נכון צריך להמתין עם החינוך עד שהילד יתבגר ויבשיל מבחינה שכלית ורגשית, והמודעות תהיה בבחינת כלי להבין את מה שהמחנך יאמר לו. ועד הגיל חינוך אין לו משמעות מכרעת, ובוודאי לא בעלות משמעות מכרעת על כל חיי המחונך.

✓חשיבה גאולתית

החינוך לא מתחיל מרגע הבשלת המודעות ויכולתו לקלוט את דברי המחנך וחיבור המודעות של המחנך עם המודעות של המחונך, אלא ההשפעה על התת מודע של המחונך שחשוף להשפעה, היא בעיקר בתקופה שהיא טרום הבשלת המודעות.

ויתירה מזו עיקר היהדות וההשפעה האלקית על נפש המחונך תלוי במה שהוא ספג בתקופת הינקות ועד גם בתקופה שבה היה עובר במעי אמו, זה לאין ערוך חשוב יותר מכמה וכמה בחינות ממה שסופג בהתבגרות במודעותו המפותלת, והשלכותיה הם לדורי דורות של המחונך.

גם הפסיכולוגיה המודרנית (שהתפתחה לאחרי התגלות תורת חסידות שהיא טעימה מתורתו של משיח, ומושפעת ללא יודעין מתורת החסידות) מכירה יותר ויותר בחשיבות החינוך בגיל הינקות וגם בתקופת העיבור.

והדברים קשורים עם החידוש שלעתיד לבוא תשתנה ההלכה ויפסקו בכל ענין כדעת בית שמאי (בניגוד לתקופת הגלות שההלכה כבית הלל) כשהמוטיב המרכזי בחשיבה של דעת ב"ש מול דעת ב"ה "שב"ש אזלינן בתר בכח וב"ה אזלינן אתר בפועל" החשיבה של בית שמאי נקבעת ע"פ ראייה פוטנציאלית ולא בנויה על המימוש של הפוטנציאל - הפוטנציאל מכריע מול המימוש, ולעומת ב"ה שמימוש הפוטנציאל הוא מכריע בפן ההלכתי. לדוגמא: "חלות דבש מאימתי מקבלין טומאה" אוכל של בני אדם מקבל טומאה ולא אוכל של בעלי חיים, הדבש כל זמן שהוא בכוורת הוא משמש כמאכל דבורים (מאכל בעלי חיים).

ב"ש וב"ה דנים מתי הדבש משתנה הגדרתו מהגדרת ומזון בעלי חיים למזון בני אדם. לדעת ב"ש הגדרת מזון בני אדם מתחיל מרגע ההחלטה להוציא את הדבש אל מחוץ לכוורת, ולא מרגע הוצאתו בפועל. קרי - אם פוטנציאלית הוא מועמד להוצאה הוא

נחשב כבחוץ.

ולדעת ב"ה שמימוש הפוטנציאל קובע הרי רק מרגע הוצאת הדבש אל מחוץ לכוורת נחשב הדבש מזון בני אדם ומקבל טומאה.

גם החינוך בימות המשיח עובר תהליך מן הפועל אל הכח כשהחינוך במשנתו של הרבי מלך המשיח מושם בה הדגש על החינוך על התקופה שבה כוחות הנפש של המחונך נמצאים ברמה פוטנציאלית ולא בשלב המימוש של הכוחות, והחינוך מתבטא בהזרקת אלקות ישירות בחדירה אל התת מודע. כי פסקינן כבר עכשיו בהמון חלקים מהחיים שלנו כדעת ב"ש, קרי: ראייה עמוקה ופוטנציאלית והשקעה יותר ברמת הפוטנציאל.

👉 למעשה - טועמים גאולה

1. יש לדאוג שילדים כבר בגיל הרך ביותר ישמעו דברי תורה גם תינוקות בעריסה.

2. לדאוג שיהיה תלוי בעריסת התינוק "שיר המעלות" ותמונות של רבותינו נשיאנו, וכן יש לתלות "שיר המעלות" גם על פתח היולדת שבקמיע הזה יש גם שמות של "קבלה" ו"מלאכים" וא"כ יוצא שהילד לומד כבר בינקותו חסידות, קבלה ופנימיות התורה.

3. להקפיד מאוד על אוכל כשר גם של התינוק וגם של האמא בתקופת הריונה, גם משפחות שבד"כ אינם מקפידים כ"כ, יש להם להקפיד בתקופה זו יותר, כי זה תקופת הפוטנציאל והבכח, ופסקינן כדעת ב"ש דאזלינן בתר בכח.

אהבת ה'

× חשיבה גלותית

כשרוצים לחנך ילדים יש לחנכם ע"י ממתקים ומתנות בלבד, וכך גם נפסק להלכה ברמב"ם שכשרוצים להשפיע ולחנך ילדים יש לעשות זאת ע"י ממתקים וכו', כי אין להם את הבשלות הנפשית לעשות את האמת מפני האמת.

✓ חשיבה גאולתית

הרבי מה"מ קובע חד משמעית בשיחותיו הקדושות, שהילדים של היום לא חל עליהם הגדרת הרמב"ם. אלו הם ילדים בעלי תכונות שונות, גאולתיות שאפשר וצריך לדרוש מהם אהבה ללא אינטרסים לתורה ומצוות וכפי שרואים בחוש שכיום ילדים רוצים ומבקשים גאולה באמת. וכלשונו הקדושה: (לקו"ש ח"כ עמ' 66) "כ"ק גילה וחדש דרך בחינוך ופתח צינור חדש שיוכלו לחנך ילדים שאלקות תהיה "דברים שהם אהובים אצלו" כחלק גם מ"קטנות שניו". וכפי שמוצאים בנוגע לכמה ענינים

ש"נשתנו הטבעיים".

ועד שיש לחנך ילד שכשמביטים עליו רואים **משיה**, וכלשון חז"ל "אל תגעו במשיחי אלו תנוקות של בית רבן".

👉 למעשה - טועמים גאולה

לצד החינוך ע"י ממתקים וכו', יש גם דרך חדשה, וכוח חדש שניתנו ע"י הרבי שליט"א מה"מ לחנך ילדים שאלקות תהיה דבר אהוב אצלו.

וזה ע"י שיהיה לו סידור וקופת צדקה משלו וחת"ת משלו, שהילד יפתח את יצר הרכשנות שלו לעניני תורה ומצוות.

לימוד חסידות

* חשיבה גלותית

ילדים צריכים ללמוד תורה ולהתמקד בלימוד הגמרא המשנה וכו', ואילו לימוד חסידות - שיחות ומאמרים וכו' יש להשאיר לתקופת הבגרות כשכלי החשיבה יהיו בוגרים דיים להבין ענינים עמוקים ורוחניים, וכך גם בהחדרת מודעות השליחות ונטילת אחריות על להשפיע בסביבה, מתאים לגיל הבגרות.

✓ חשיבה גאולתית

ילדים לאורך כל תקופת הילדות צריכים ללמוד חסידות ולדעת את ה', כשמפעם לפעם יש להגדיל את נפח הזמן שהילד לומד חסידות וכן מהגילאים הרכים ביותר לחנך את הילד לתת שיעורים ולארגן פעילויות של הפצת יהדות ופנימיות התורה בסביבתו.

הדברים קשורים ישירות עם מה שהמדרשים מספרים לנו על מצב הילדים שיהיה לע"ל בזמן הגאולה, שבהם ילדים כבר דקות ספורות מיד אחר לידתם יוכלו לדבר, ללכת, לפעול כגדולים ולפעול גדולות ונצורות.

וכך מספר המדרש:

הבל בנו של אדם הראשון דקות ספורות לאחר לידתו כשעדיין היה קשור בטבור לחבל אמו ראה בקרבתו שד, אמר הילד לשד חכה רגעים ספורים תיכף אנתק את חבל הטבור ואז אטפל בכך כדבעי, בגרות ויכולת עשייה שקשה לנו לתארה.

הרבי מה"מ שליט"א מסביר שיש לזה גם הסבר ע"פ טבע וזאת ע"פ המבואר בספרים שההתבגרות איננה תלויה בכמות הזמן העובר על האדם מעת לידתו כי אם להילוך גרמי השמים הנעים סביב כדור הארץ, המשפיעים ישירות על ההתבגרות הגופנית והנפשית כאחד של האדם. ומכיון שלפני חטא עץ הדעת הילוך הכוכבים היה במסלול שונה משל היום הרי קצב ההתפתחות וההתבגרות של האנושות היה

שונה משל היום באופן דבאין ערוך, ומכיון שהעולם בימות המשיח יחזור לתיקון השלם כולל גם הילוך הכוכבים והמזלות, גם ההתבגרות וקצב ההתפתחות יהיה מהיר מאוד.

ומכיון שכל יהודי בזכות ה"נר ה' נשמת אדם" הקיים בנשמתו אמור להאיר את כל סביבתו באור יקרות ולחולל מציאות גאולתית בעולם שסביבו, ממילא גם כל ילד בימיה"מ ע"י גילוי הפוטנציאל האלקי הקיים ושרוי בתוכו יגלה אלקות בכל סביבתו. יתירה מזו אומר הנביא ישעיהו "ונבאו בניכם ובנותיכם", הילדים כבר בגיל הרך יזכו לנבואה ולחיבור עצום עם ה'.

היום כשאנו נמצאים על סף והתחלת הגאולה, מזה למעלה מעשרים שנה, הרי רואים אנו בחוש מבול של ספרות לילדים, שבהם מבוארים עניני חסידות שגם בגיל הרך ילדים מסוגלים באמצעותם להבין אלקות. וכך עלינו להחדיר בד בבד את חשיבות השליחות האלקית להאיר את העולם ע"י הילדים ב"נר מצוה ותורה אור", כולל גם שילדים יתנו שיעורים בסביבתם, וכן בסעודות השבת לעודדם לחזור שיחה בפני כולם (מתוך ספרי הילדים כמו "מעין חי" וכו'), כהתחלת וטעימת השליחות העתידית שלהם בבגרותם.

וזוהי גם שליחות להקרין אלקות ולהשפיע על ההורים, וכדברי הנביא "והשיב לב אבות על בנים" - "ע"י בנים".

ויתירה מזאת, כדברי הרבי, שלימוד החסידות ע"י הילדים זהו מעין והתחלת קיום היעוד "ונבאו בניכם ובנותיכם".

👉 למעשה - טועמים גאולה

1. ילד צריך בכל הגילאים ללמוד חסידות.

2. ילד צריך לתת שיעורים ולארגן פעילויות חברתיות עם בני כתתו וכדומה.

3. להקפיד שילדים יחזרו דברי תורה ובמיוחד פנימיות התורה בסעודות שבת וכדו'.

טהרת הקודש

× חשיבה גלותית

על ההורים לדאוג לפרנסת ילדיהם לעתיד, וזאת ע"י ללמדם לימודי מקצוע, ולדחוף אותם לצד לימודי הקודש גם ללמוד לימודי חול, ולקבל "תעודת בגרות", ועד לאוניברסיטה, ובכך לִבְטַח את עתידם, וכך גם להחדיר

בילד את המודעות של דאגה לפרנסה וחשיבות לימודי החול.

✓ חשיבה גאולתית

חינוך הילדים צריך להיות באופן שלא ילמדו כלל לימודי חול, וישקיעו את כל זמנם ומרצם בלימודי קודש בלבד, ולהחדיר בהם בכל הזדמנות את ההכרה וההרגשה שאל להם להביט על דרכי הטבע המטעים לחשוב ש'כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה', ואדרבה, ברכת ה' היא תעשיר.

ובאשר לכך שצריכים לעשות כלי בדרכי הטבע, התשובה לכך היא, שכלי בדרכי הטבע צריך להיעשות לפי הכללים והסייגים שהקב"ה קבע והחליט. וה' גילה סודו אל עבדיו הנביאים, ובדורנו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שעד החתונה צריכים להיות שקועים אך ורק בעולמה של תורה, וה' כבר ישלח את הכלי המתאים לאחר החתונה בבחינת "והוא יכלכלך", וכהפירוש החסידי בזה, שהקב"ה גם יזמן את הכלי שצריכים לו.

יתירה מזה, אחד ממאפייני הגאולה הוא שהאלקות תהי' בפשיטות והעולמות בהתחדשות, שמשמעות הדברים היא שדרכי הטבע הם בהתחדשות, והקב"ה המנהל את העולם כולו והזן את כולם למן ביצי כינים ועד קרני ראמים, מציאותו היא בפשיטות, וככל שהילד לומד על העולם וחוקי הטבע (כתוצאה מלימוד החול שהוא לומד), משתרשת אצלו ההנחה הגלותית שהעולם בפשיטות ואלקות בהתחדשות. האלקות וההכרה בהנהגה האלקית הופכת להיות משנית, והבריאה עם דרכי הטבע הופכים ח"ו להיות בפשיטות ר"ל.

👉 למעשה - טועמים גאולה

1. על ההורים לשלוח את ילדיהם למוסדות חינוך על טהרת הקודש, ומה טוב שאין בהם לימודי חול כלל וכלל.

2. לשוחח ולספר לילדים בכל הזדמנות על סיפורי השגחה פרטית וניסים שה' עושה בעולמנו, ולהחדיר בהם את ההכרה שאין עוד מלבדו כפשוטו, ולטבע אין שום שליטה על היהודי ולא על פרנסתו.

מנהגי ישראל

* חשיבה גלותית

על ההורים לחנך את ילדיהם שאיסורים מדאורייתא זה חמור ביותר, אך אפשר להקל כשמדובר על איסורים דרבנן. וק"ו שיש לנהוג קולא עוד יותר, כשמדובר על מנהגים, ובמיוחד מנהגים שנתחדשו ע"י רבותינו נשיאינו בדורות האחרונים. וכשם שיכלו להיות יהודים הגונים ויראי שמים בדורות הקודמים ללא המנהגים שנתחדשו ונתגלו אלינו ע"י רבותינו נשיאינו, כלל וכלל לא נורא באם לא נקפיד

עליהם כעת, ונגיע ג"כ לתוצאה של יראת שמים כמו בדורות הקודמים.

✓ חשיבה גאולתית

לאמיתו של דבר ההיפך הגמור הוא הנכון. את הדגש החשוב ביותר, יש לשים דווקא על מנהגי ישראל, ובמיוחד אלו שנתגלו אלינו בדורות האחרונים ביותר. וזאת מכמה סיבות:

א. רואים בחוש שהחקירה וההשפעה של מנהגי ישראל על נפש המחונך, היא עמוקה ועוצמתית יותר מאשר ההשפעה של עניינים דאורייתא ודרבנן, ודווקא הם יוצרים את ההכרח וההבדל שבין הילד לבין ההשפעה מבחוץ ועניני העולם, ומחדירים יותר מכל ש"אתה בחרתנו מכל העמים" - אנחנו שונים ואל לנו להיות מושפעים מחברה שלילית וכו'.

ב. בימות המשיח מתגלה (גילוי זה כבר החל במאמרי רבותינו נשיאינו) ששורשם של איסורים דרבנן ותקנות חכמים נעלה יותר בעולמות העליונים מאשר איסורי דאורייתא, ומנהגים שורשם נעלה עוד יותר, ועקב שורשם אינם מתגלים בתורה באופן של חיוב מדאורייתא (ואפילו לא כחיוב בשו"ע אלא כמנהג בעלמא), כי זה למעלה מגילוי. וזה גופא הסיבה לכך שהשפעתם על נפש המחונך ובמיוחד על ילדים, היא עמוקה יותר, כי דווקא מנהגי ישראל מעוררים את היחידה שבנפש אצל הילד, כי שורשם בעצמות א"ס ששם שורש היחידה וגילוי עצם הנשמה.

אחד הדוגמאות הבולטות לכך, כשבאים לבית הכנסת לשמוח בהקפות בשמחה תורה ריבוי גדול יותר של אנשים יותר מכל שאר ימות השנה, כולל גם יוה"כ. וזאת על אף שהקפות זה רק מנהג. וכאמור לעיל, כי דוקא מנהגים קשורים ומעוררים את גילוי היחידה. וזהו דוקא הערובה האמיתית להנהגה ביראת שמים של נפשות הילדים המחונכים.

👉 למעשה - טועמים גאולה

יש להחדיר ולעורר ביותר על מנהגי ישראל בדווקא, והשמת דגש מיוחד על מנהגים שהתגלו אלינו בדורות האחרונים, ע"י רבותינו נשיאינו, ובפרט מנהגים שגילה וחידש כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו מה"מ שליט"א, כגון: לימוד הרמב"ם, ספר המצוות, אמירת 12 הפסוקים, ועוד.

הנהגת הבית

ארוחות משפחתיות

✖ חשיבה גלותית

כמה סוגי ארוחות ערב ישנם מצד סדר הנהגת הגלות.

1. יושבים כל המשפחה במסעדה ואוכלים ארוחה 'טעימה' מאוד.
2. ארוחת ערב שבה המסובים מברכים על האוכל לפני ואחרי האכילה, אבל האכילה עצמה היא לתאבון, וחסרה הכוונה של אכילה לשם שמים.
3. בשעת האכילה נרגש אצל האוכל שאינו אוכל לשם תאוה, והאכילה היא אך ורק לשם עבודת ה', ניצול הכוחות שהאוכל מביא כדי לעבדו בלב שלם ובשמחה.

בשתי הדרגות הראשונות, אין צורך להסביר את הצד הגלותי הטמון בהם, וכדברי אדה"ז בספר התניא שהאוכל שלא לשם שמים, הרי האוכל שהוא מותר מצד עצמו, יורד באכילה זו לג' קליפות הטמאות.

אך גם הדרגה ה-3, שהיא לכאורה אכילה לשם שמים, ואכילה זו נחשבת לעבודת ה', וכפס"ד הרמב"ם בזה, הרי לגבי עבודת ה' בימות המשיח אין זה בשלימות ונחשב כחיסרון וכדלהלן.

✓ חשיבה גאולתית

הרבי מלך המשיח בשיחת שמח"ת תשנ"ב אומר שכעת נמצאים בתקופה שבה נסתיימה העבודה של "כל מעשיך לשם שמים", והחלה העבודה הגאולתית המוגדרת ב"בכל דרכיך דעהו". ההבדל בין שתי מדרגות אלו הוא שבחינה המוגדרת ב"כל מעשיך לשם שמים", העולם קיים, אך הוא בטל לאלקות, ולדוגמא - ארוחת הערב בדוגמא השלישית דלעיל, הרי האדם אוכל כדי שיהי' לו כח לעבוד את ה' יתברך, וא"כ אין שלילת מציאות העולם מוחלטת, היא קיימת כמסייעת וכמשרתת מטרה אלקית, לא הגענו למיצוי מוחלט של "אין עוד מלבדו", ישנה עדיין הגדרה קיומית לעולם - עולם קיים שמשרת אלקות.

לעומת זאת המושג של "בכל דרכיך דעהו", זה שהאכילה עצמה היא גופא עבודת ה', ולא רק משרת את עבודת ה'.

הדוגמא הנפוצה לזה היא סעודת שבת שבהם האכילה עצמה היא עבודת ה'. ובימות החול הדוגמא לזה היא התוועדות חסידית.

בהתוועדות חסידית אין מטרה לנצל את הכוח והאנרגיה שהאוכל נותן כדי לעבוד את ה' אחרי סיום ההתוועדות, כי אם האכילה עצמה היא מהווה חלק מהפנמת המסרים ותוכני ההתוועדות. כשם שאתה שומע ורואה את המשפיע בהתוועדות,

כך גם אתה אוכל את המאכלים העומדים על השולחן בעת ההתוועדות (שבאוכל זה נקלטו הדברים שדיברו בהתוועדות), ובעת האכילה אתה מפנים את המסרים האלוקיים שדיברו בהתוועדות באותה מידה (ויתכן שגם יותר) שאתה קולט את המסרים בשמיעתך דרך האוזניים.

אם אנחנו נדאג שבכל סעודה שבה מסובים בני המשפחה יאמרו ענייני חסידות, הרי הפכנו כל ארוחה להתוועדות חסידית ו'השתדרגנו' מעבודת הגלות בבחינת "כל מעשיך לשם שמים" לבחינת "וכל דרכיך דעהו", מעולם שבטל לאלקות לעולם שהוא גופא אלקות.

👉 למעשה - טועמים גאולה

להקפיד בכל סעודה ללמוד קטע בהלכה, או סיפור חסידי, ומה טוב בעיני גאולה ומשיח, ולהפוך הסעודה ל"סעודת משיח"...

תפקיד האישה בהנהגת הבית

× חשיבה גלותית

האשה נועדה כדי לסייע לבעל למלא את שאיפותיו האלוקיות באמצעות החזקת הבית באופן נקי ומסודר, התורה גם פטרה אותה מלימוד התורה וקיום ריבוי מצוות כדי שיהיה סיפק בידה למלא חובה זו.

במשך רוב שנות הגלות הנשים היו בורות כמעט לחלוטין בכל הנוגע לידע בתורה, ואפילו לבחון את ילדיהם בלימודיהם, לא היו מסוגלות (מלבד נשים מיוחדות וידועות בהיסטוריה היהודית לדורותיה), ועיסוקן הבלעדי היה באחזקת החלק הגשמי של הבית כסיוע לבני המשפחה ותו לא.

✓ חשיבה גאולתית

בברכות הנאמרות במהלך החופה (וכן במהלך כל השבע ברכות), ישנן שתי ברכות בעלות סיום כמעט זהה: "ברוך אתה ה' משמח חתן וכלה" ו"ברוך אתה ה' משמח חתן עם הכלה".

בעולם הקבלה והחסידות מדובר רבות על השוני שבין שתי הברכות האלו, שהברכה הראשונה "משמח חתן וכלה", מתארת את הקשר וחיי הנישואין בתקופה של הגלות, שבה הבעל הוא הדמות הדומיננטית הקרובה יותר לבורא עולם, ואשר הוא הצינור להעברת האלקות לחיי המשפחה (והאישה ממוקמת אי שם בתחתית כיונקת השפע), לעומת זאת הברכה האחרונה "משמח חתן עם הכלה", מבטאת את מהות הכלה בתקופת הגאולה, שאז יקויים היעוד "נקבה תסובב גבר", ו"אשת חיל עטרת

בעלה", שהאישה תשפיע ותקרין את האלקות לכל המשפחה כולה, כולל גם לבעל. בעולם הקבלה והסוד נמשלה מערכת הספירות האלקיות, (שבתוכם עצמם ישנה מערכת מערכת יחסים זהה) למערכת היחסים בין הבעל לאישה.

תשע ספירות העליונות נחשבות כמשפיעים וכמייצגים את תפקידו של הבעל בתא המשפחתי, מול ספירת המלכות המייצגת את המקבל - האישה.

וספירת המלכות על אף היותה הנמוכה ביותר בדרגתה ואשר כל כולה אך ורק מקבלת מכל הספירות העליונות ולה עצמה אין כלום משלה, הנה בשרשה הקדום נעלית היא יותר מכל הספירות כולם (וכלשון הידוע 'מלכות מושרשת בכתר') למעלה גם מהחכמה שהיא ראש וראשית לכל הספירות.

תכונותיה של ספירת המלכות מצביעות על שורשה הקדום שהוא באין סוף המוחלט, ואין כאן המקום לפרט את כל תכונותיה של ספירת המלכות ולהראות כיצד התכונות האלו מראות על כך שהאין סוף מתגלה דוקא בהם. ובכל זאת נציין את הבולט שבתכונותיה וזה כוח ביטול שלה מול הספירות העליונות, ואשר תכונה זו מראה על האין סופיות והפשיטות העליונה באור אין סוף (שרשה של ספירת המלכות). כי הכח להתבטל נובע מדרגת עצמות האור אין סוף (ע"פ הכלל הידוע ש'כל גדר מוגדר בגדרו' ו'כל חי חפץ בקיומו' אין שום נברא שיכול להתבטל ולהפוך ממציאות יש לאין, ולהניח את עצמו על הצד), והכח הזה במלכות הוא מפני שרשו בפשיטות העליונה והאין המוחלט, וע"כ בכח הנובע משרשו של המלכות יש בכח המלכות להתבטל. וא"כ תכונת הביטול דמלכות לא מראה על נחיתותו אלא על עליונותו ושרשו שנעלה יותר מכל הספירות, שהוא באין שלפני התחלת היש ובו מושרש כח התבטאות היש, שזו תכונת ספירת המלכות.

הידע הנ"ל שמגלה לנו תורת הקבלה הופכת את הקערה על פיה, וממחישה ששורש המקבל גבוה יותר משורש המשפיע, כי המקבל וביטולו אל המשפיע נובעים משורש גבוה יותר משורשו של המשפיע בעצמו שאין בו את כח הביטול הזה מצ"ע כי מושרש ביש ולא באין.

בימות המשיח מתגלה שורשו של המקבל שנעלה יותר משורש המשפיע, ואשר לכן מצד שורשו הקדום משפיע גם על מציאותו של המשפיע.

ומכיוון שכדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, נמצאים על סף והתחלת ימות המשיח, והכרזת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "ענווים הגיע זמן גאולתכם" נשמעת בכל סדר השתלשלות כולה, לכן במערכת הספירות העליונות (וכתוצאה מזה ג"כ כאן למטה בעולם הזה בתא המשפחתי) נפעל מעין והתחלת הענין ד"אשת חיל עטרת בעלה", ו"נקבה תסובב גבר", ו"משמח חתן עם הכלה" (שהחתן טפל ובטל לכלה).

ולכן רואים שבדורות האחרונים נשים לומדות תורה, ובכל תחומיה, ולא דוקא בהלכות הנצרכות להם, והשפעתם הרוחנית על התא המשפחתי הולכת וגדלה. והרבי תובע מהם לבחון וללמוד עם ילדיהם ולהשפיע גם על הבעל ולעודדו להתחזק בעבודת ה'. וגם בשדה העסקנות הציבורית מתפתחת עשייה מבורכת של הפצת יהדות והמעיינות באופן של אין לה אח ורע, ועד שבתחומים רבים הם מעפילים על

פעילות הגברים כנראה בחוש (ואין צורך להזהיר שדברים אלו צריכים להיעשות באופן המותר ע"פ הלכה, ולא באופן שפורץ ח"ו את גדרי הצניעות).

הדברים מקבלים משנה תוקף בכל הקשור לענין האמונה בביאת המשיח, שרואים כיצד דווקא נשות ישראל נושאות את דגל האמונה, וסוחפות אחריהן את כל הגברים.

למעשה - טועמים גאולה

על כל אישה להכיר בגודל השעה, שנמצאים על סף והתחלת ימות המשיח, והכוחות שיש לה לפעול ולשנות את כל המציאות שסביבה. ומתחיל בתוך המשפחה, להגביר כוחות והשפעה על בעלה ועל הילדים, וכן גם בתחומי הפצת המעיינות חוצה, וכל זה בתכונות המיוחדות שה' חנן דווקא את הנשים, בחן ובנועם וכו'.

פרנסה

✖ חשיבה גלותית

על האדם להיות מודאג ומוטרד מהנושא הכספי ולדאוג כל הזמן לפרנסתו. ואין זה סתירה לכך שהקב"ה מנהל את העולם בחן בחסד וברחמים, כי הרי התורה עצמה אומרת שיש לעשות כלי בדרך הטבע וא"כ התורה עצמה נותנת חשיבות להנהגת הטבע והעולם, וא"כ התורה בעצם זה שאמרה שצריך לעדות כלי בדרכי הטבע, הפכה את הטבע לחשוב ומכריע.

לפעמים אין ברירה, וצריך לקפל קצת עניני יהדות, כמו תפילה בציבור וקביעות עתים לתורה כדי להגדיל את טווח הזמן שצריכים להשקיע בפרנסה, ושוכחים מעט ש"ברכת ה' היא תעשיר", ו"ה' אלקיך הוא הנותן לך כח לעשות חיל", ומתחילים לדמיין ולחשוב ש"כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה".

יתירה מזו, 'ברומא תהי' רומאי', וכדי להצליח צריך פה ושם קצת לשקר ולרמות, ואם תלך ישר, תפסיד ולא כדאי ולא משתלם ללכת בדרכי ישרים.

וענין נוסף שמשתלשל מזה, שאם הסביבה העסקית שלך איננה מבינה את אורח חייך הדתי, יש לקפל מעט פה ומעט שם ולהשתלב בחברה הכללית, כי רק כך נקבל הערכה במרחב העסקי בו אנו נמצאים.

✔ חשיבה גאולתית

עיקר הענין המתחדש בימות המשיח זו ההכרה ש"אין עוד מלבדו", להבין ש"הוא לבדו הוא", ואין זולתו ית'.

אנו אומרים בתפילת עלינו לשבח, "ועל כן נקווה לך ה' אלקינו לראות מהרה בתפארת עוזך, להעביר גילולים מן הארץ, והאלילים כרות יכרתון", כשמשמעות הדברים היא לא רק שלילת עבודה זרה, אלא גם שלילת השיתוף.

להבין זאת בעומק יותר יש להקדים את דברי הרמב"ם שמבאר כיצד החלה להתפשט בעולם העבודה זרה, והרי אדם הראשון ובניו הכירו במציאות הבורא ית'?

ומבאר, שבדור אנוש החלו לבני אדם לחשוב שמכיוון שהשפע המגיע אלינו עובר דרך ממוצעים רבים, מלאכים כוכבים ומזלות, הרי כיון שהם משמשים כממוצעים ומלצרי השפע האלקי הנשפע לנו מלמעלה, אז יתכן מאוד שבאם נעבוד את הממוצעים הנ"ל, יוגדל לנו השפע (פקידי שלטון יכולים לעצור שפע המגיע מהמלך, ויכולים לתת גם יותר באם האזרח מוצא חן בעיניהם), וכך התחילה עבודת כוכבים ומזלות. ולא כאמונה שהם מקור השפע, אלא כממוצעים שיש לעובדם כדי להגדיל את מנת השפע האלקי שהם אחראים עליו (ומזה נשתלשל אחר כך עבודה זרה כפשוטו).

זהו למעשה חטא השיתוף, התחושה שיש גורמים נוספים שותפים הקובעים את מדיניות השפע האלקי מלבד הבורא ית' עצמו, כי האמת היא שכל הממוצעים אינם יכולים לא לגרוע ולא להוסיף על השפע (על אף שהשפע עובר דרכם), וכל

מציאותם היא כגרזן ביד החוצב, כרובוטים המופעלים ע"י הבורא ית' בעצמו. בתורת החסידות מבואר שגם יהודים שומרי תורה ומצוות קלה כבחמורה, יכולים לטעות וליפול בחטא השיתוף ר"ל.

הא כיצד? באם יהודי שומר תורה ומצוות עובד במפעל לפרנסתו, וטועה לחשוב שגורלו נמצא בידי בעל המפעל היכול לגרוע או להוסיף לפרנסתו, ואינו חש שרק הקב"ה הוא היחיד שמפרנסו, ובעל המפעל כולו כגורם ומלצר רובוטי המופעל אבסולוטית בידי הבורא ית', ועל כן אין להחניף אליו (ובוודאי לא ע"י ביטול קביעות עתים לתורה או תפילה בציבור וכו') הרי הוא נכשל בחטא השיתוף ר"ל שהוא יסוד ושורש העבודה זרה ח"ו. כי אם צריך הוא להאמין באמונה שלימה שהבורא הוא לבדו המפעיל את כל מערכות הטבע, ובעל המפעל אינו קובע מאומה.

ואדרבה, באם רוצה הוא בתוספת פרנסה, עליו לחזק את הקשר עם הקב"ה ע"י תוספת בעיני תורה ומצוות והפצת היהדות והמעיינות חוצה, ובתקופתינו כולל גם ועיקר, פרסום בשורת הגאולה וזהות הגואל.

ובאם מחניף לבעל המפעל על חשבון התורה ומצוות, כמוהו כמחניף לרובוט ופוגע במפעיל הרובוט...

אלא שעדיין יכול לבוא יהודי ולטעון, שעצם זה שהתורה ציוותה עליו לעשות כלי בדרך הטבע, הרי התורה יצרה בציווי זה שהטבע בכל זאת הופך להיות בעל חשיבות (אמנם לא מצד עצמו אלא מצד שהתורה מצווה על כך, אבל התוצאה בסופו של דבר זה שיש חשיבות לטבע העולם) ואין זו שלילת מציאות העולם מכל וכל.

וכאן מגיעה עבודה נעלית יותר הקשורה עם תקופת הגאולה - התקופה בה אנו שרויים כעת.

הפסוק מתאר את אמונת עם ישראל בבוא הגאולה "אשר לא יקווה לאיש ולא ייחל לבני אדם".

בזמן הגאולה (בתקופה הראשונה שבה עולם כמנהגו נוהג) דורשים מיהודי שגם בחינה ומדרגה זו חסרה שלימות, ויש להתעלות עוד יותר.

יהודי צריך לדרוש מעצמו את התחושה והחוויה שאין כלל לטבע העולם שום חשיבות, וכי ההתנהלות בתקופתינו של הבורא ית' עם בני ישראל היא ניסית לחלוטין ואין לטבע שום משמעות כלל.

אין הכוונה שיהודי צריך להפסיק לעבוד ולעשות כלי בדרך הטבע, רק להתפלל וללמוד תורה ותו לא, אדרבה "הנהג בהם מנהג דרך ארץ", אבל הגישה צריכה להיות שהכל מתרחש באופן ניסי והסיבה היחידה שהוא עושה כלי בדרך הטבע, הוא כי יש ציווי בתורה "וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה".

כשם שיש ציווי בתורה להניח תפילין, לשמור שבת ולאכול כשר, כך יש עוד מצווה - לעשות כלי בדרך הטבע, ואז החשיבות איננה בטבע שעליה נצטוונו (כי הכל ניסי),

אלא החשיבות היא בקיום הציווי.

👉 למעשה - טועמים גאולה

יהודי בפרנסתו צריך להרגיש שכל הפרנסה בזמננו ניסית לחלוטין ואין לטבע שום שליטה, ועל כן יש לבטוח בה' לחלוטין - לחזק את הקשר לבורא ית' ע"י תורה ומצוות ומעשים טובים, ויחד עם זאת לעשות כלי בדרך הטבע, וגם אז לדעת שלא העשייה היא המביאה את ההצלחה, כי הרי הכל נס, והעשייה היא אך ורק מפני ציווי ה' יתברך.

עשירות

✖ חשיבה גלותית

אמרו חז"ל נאה עניות לישראל, ומכאן שאין לאדם לשאוף להיות עשיר, ואדרבה "איזהו עשיר השמח בחלקו", וידוע מה שכבר אמרו קדמונים שניסיון העושר גדול מניסיון העוני, ולכן אין להתאמץ להרבות עושר וממון. ובמיוחד שריבוי הגשמיות מטבע הדברים גורם להתמעטות הרוחניות.

✓ חשיבה גאולתית

אכן כל זה היה נכון במשך כל שנות הגלות הארוכות. אבל בעמדנו על סף והתחלת ימות המשיח, וכבר טועמים מכל מעדני הגאולה באופן דמוסיף והולך, הרי אדרבא ואדרבא, אומר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שיהודי צריך לעשות כל התלוי בו כדי להיות עשיר בגשמיות. וכפי שכבר רואים כיצד הקב"ה מברך את עם ישראל שהפרנסה תגיע היום בנקל, שלא בערך לכפי שהי' בדורות קודמים, נשתנו העתים והיום דווקא ע"י העשירות מתחזק הקשר של יהודי עם תורה ומצוותיה. ועל הטענה שעשירות היא ניסיון גדול מניסיון העניות אומר הרבי מה"מ שליט"א שאדרבא, ניסיון העניות גרוע יותר מניסיון העושר, ועד שאמרו חז"ל ש"עניות מעבירה את האדם על דעתו ועל דעת קונו".

ובעומק יותר: במשך כל שנות הגלות היתה מחיצה עבה מאוד בין גשמיות העולם לבין אלקות, והגשמיות היתה במידה מסוימת כסתירה לרוחניות וממילא ניסיון היה כעין הפרעה לעבודת ה'. אולם בימיה"מ שהגשמי והרוחני חוברים יחדיו, ויתירה מזו, שדוקא ביש הגשמי מתגלה היש האמיתי, הגילוי דעצמות אין סוף יותר מאשר בעולמות עליונים, הרי אדרבה הגשמי והעשירות הגשמי מגבהת ומרוממת את המציאות הרוחני דיהודי (ע"ד המבואר בחסידות שבגאולה האמתית והשלימה כל העולמות העליונים יתעלו ע"י עוה"ז הגשמי, שבו דוקא יתגלה עצמות ומהות,

ומעוה"ז יומשך גילוי אלקות לכל העולמות כולם).

למעשה - טועמים גאולה

כל יהודי צריך לעשות כל התלוי בו כדי היות עשיר בגשמיות כפשוטו, ולנצל את העשירות לעניני צדקה - בניית בתי כנסיות, ועבור תכשיטים לשמח חתן וכלה וכו'.

הפצת המעיינות חוצה

סדר ההשפעה

x חשיבה גלותית

כשהולכים להשפיע על יהודים אחרים, בתחילה צריך להשפיע להם את יסודות האמונה, וזאת ע"י סמינריונים והרצאות המוכיחות את מציאות הבורא ית', ותורה מן השמיים, ורק אחרי שהאנשים יגלו ויבינו שיש בורא לעולם, יש מקום גם להביאם לידי קיום מצוות בפועל ממש.

ואין מקום לדוכני תפילין ליהודים שמצהירים וגם חשים שאין הם מאמינים בבורא עולם.

✓ חשיבה גאולתית

כל יהודי מאמין. ויתירה מזו, מצד שורש נשמתו כל יהודי רואה את הבורא ית', ובשורש העליון יותר, כל יהודי הוא חלק אלוקה ממעל ממש.

תפקידו של היהודי המקרב הוא בסך הכל לגלות את האמונה שכבר קיימת, מפעמת ומחפשת דרך לפרוץ החוצה לידי גילוי.

כשהמקרב נגש ליהודי ברחוב ומבקשו להניח תפילין ומשכנעו (גם אם היהודי מצהיר בריש-גלי ר"ל שאין הוא מאמין) הרי בעצם הנחת התפילין הוא כאילו מזריק וויטמינים הנותנים כוח לאותה אמונה פנימית ונסתרת - לפרוץ בכח המצווה החוצה.

ליתר ביאור: כשהתחלה היא ע"י סמינריונים הרצאות וכו', הרי פנינו דרך הרצאה זו אל המודע של המתקרב אל שכלו ודעותיו, ושכנענו אותם במציאות הבורא ית', אך לא גילינו את עצם נשמתו.

יתרה מזו, השכל הוא בעל שינויים מתמידים, ולכן השיכנוע שבו היום השכל משתכנע, אין ערובה לכך שגם מחר הוא ימשיך לחשוב ולהבין כך. וכפי הנראה בחוש שכל אותם מתקרבים שהתחילו כך את דרכם ליהדות מלאים בהמשך דרכם בתהיות וספקות.

לעומת זאת כשהתקרבות היא בגילוי עצם הנשמה הרי הנשמה גורמת לשכל לשנות כיוון ולהבין את מה שהנשמה המתגלית משדרת לו מפנימיותו.

בגאולה מתגלה הפנימיות של כל דבר, ובראש ובראשונה פנימיותו של כל יהודי. ואלו שזכו והעמידם הקב"ה בקרן אורה וזכו ללמוד פנימיות התורה יש להם מעין אותה ראייה פנימית אלוקית שתהיה מנת חלקם של כל האנושות כולה בביאת המשיח, ולכן חסידי חב"ד פועלים לקירוב יהודים מתוך אותה ראייה גאולתית (ראייה פנימית של המציאות, ראייה שכל יהודי הוא חלק אלוקה ממעל ממש ועלינו רק לחשוף את

המהות הפנימית).

ולכן הדבר הראשון בקירוב הוא לפעול ביהודי שיקיים מצווה בפועל ממש, דבר שיפעל על פנימיות נשמתו להחשף ולהביא למודעות את האמונה הקיימת בנשמתו.

👉 למעשה - טועמים גאולה

יש לפעול על כל יהודי באשר הוא (גם אם הוא מכריז על אי אמונתו בה' ח"ו), לקיים מצוות מעשיות שיגרמו לגילוי עצם נשמתו המתחזקת ע"י קיום כל מצוה מעשית, ומקבלת כח לפרוץ ולהאיר בגילוי אל תוך שכלו ומדותיו.

השפעת העצם

✖ חשיבה גלותית

יש דרך פשוטה ביותר לכאורה להביא את משיח, וזאת ע"י שיודפסו כ-13 מיליון ספרי תניא ב-770 בני יורק, וחסידי חב"ד בכל מקום בעולם יגוייסו בהמוניהם למבצע רחב היקף שלא היה כמוהו, שבו יעברו בכל בית יהודי בכל קצווי תבל, יבקרו בכל הבתים, וילמדו עם כל אחד מספר שורות בספר התניא, ויביאו בכך את הגאולה האמתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

✓ חשיבה גאולתית

הרבי מלך המשיח אומר שצריך להדפיס את התניא בכל ישוב וישוב שמתגוררים בו יהודים, ואפילו אם מתגורר יהודי אחד בודד ביישוב, יש להביא מכונת דפוס, ולהדפיס דווקא במקום עצמו.

והענין דורש ביאור, דלכאורה הטירחה בדרך כזו גדולה לאין ערוך, והפצת המעיינות מתמעטת. כי זו עבודה שכדי להשלימה זקוקים לשנים רבות מלוות בקשיים רבים, וכנראה בחוש לכל העוסקים במלאכה זו.

כדי להבין זאת יש להקדים החילוק בין מלכות שלמה המלך לבין מלכות מלך המשיח. דהנה בזמן שלמה המלך היה גילוי אלקות בכל העולם כולו. גם הגויים היו בטלים לשלמה המלך, וכפי שמסופר שמלכת שבא הגיעה ממרחקים לראות את שלמה המלך וליהנות מחכמתו.

וגילוי זה היה ע"י האור העצום שהאיר בביהמ"ק, וממנו נתפשט האור בכל העולם כולו, עד לפינה הנידחת ביותר, וא"כ הרי גילוי זה הוא כמו הגילוי דימות המשיח בתכלית השלימות, ומהי המעלה דימות המשיח (ומעלה באופן דבאין ערוך לגבי הגילוי דשלמה)? והרי ע"פ הכלל דכל ירידה לצורך עליה, ועליה זו צריכה להיות באופן שמתעלים לדרגא נעלית יותר מזו שהיתה קודם הירידה, ומה יכול להיות

נעלה יותר?

והביאור בזה: החידוש דמשיח אינו מתבטא בכך שהגילוי דביהמ"ק יאיר בכל העולם, דזה כבר הי' לעולמים, אלא שכל מקום ומקום בעולם (כולל גם חוץ לארץ), יאיר הגילוי כמו בביהמ"ק עצמו. ויתירה מזו, שבכל מקום יאיר הגילוי כמו בקודש הקודשים ממש.

דהנה, אצל שלמה המלך העצמות נתגלה דווקא בבית המקדש, ובבית המקדש גופא - בקודש הקודשים. אלא שהאור התפשט בכל העולם, והמאור היה בגילוי רק בביהמ"ק.

החידוש של מלך המשיח מתבטא בכך שהמאור עצמו יהי' בגילוי בכל מקום ומקום ממש.

וזוהי הסיבה הפנימית שבני ישראל גלו מאדמתם ובאו לארצות הגויים והניכר, דלכאורה הרי אפשר לפעול כל הבירורים בכל העולם ע"י שיהודים ישארו בארץ ישראל, ובכח עבודתם יתפשט האור בכל העולם כולו, ואור זה יסחוף את כל הניצוצות מכל העולם אל מקום המקדש, ויתעלו כל הניצוצות לשרשם ומקורם, ולמה היתה כזאת שיהודים היו צריכים לצאת דווקא ממקומם וללכת בגלות?

והביאור כנ"ל דבאם היו נשארים בני" בארץ ישראל והיו פועלים הגילוי ממקומם באופן שיתפשט האור בכל העולם, נרגש שהעצם ישנו רק אצל ישראל, ואצלם גופא בביהמ"ק, ורק האור מתפשט וסוחף את כל ניצוצות הקדושה מכל מקום. אבל ע"י שגלו ישראל מארץ הקודש, והגיעו לכל מקום בקצווי תבל, ומקיימים שם תורה ומצוות, נתעלה המקום עצמו להיות בדרגת קודש הקדשים (ואז הניצוצות אינם צריכים לצאת ממקומם, כי מקום גופא הוא המאור והעצם, והניצוצות נכללים בשורשם במקומם הם).

וזוהו החילוק בין להדפיס תניא ב-770, וחלוקתו בכל קצווי תבל לבין הדפסה בכל מקום, דבאם הדפסת התניא היא ב-770 ורק שמשם מתפשט לכל מקום, נרגש בענין זה אופן עבודתו של שלמה המלך, דבמקום שבו נמצא מלך המשיח "בית רבינו שבבבל", שם נמצא העצם והמעין ומימיו מתפשטים משם לכל מקום.

לעומת זאת, בהדפסת התניא בכל מקום נרגש שהמעין עצמו - נקודת העצם עצמה היא הנמצאת בחוצה, כי משמעות ההדפסה היא שזהו המקום שהוא מהווה מקור להפצה ולא רק שהאור הגיע אליו, זהו המאור, המקור והמעין עצמו.

וזוהו החידוש של משיח שכל מקום הוא המעין בעצמו.

ויתירה מזה, שככל שהמקום נמוך ומגושם יותר, הרי דווקא משם (ע"י הדפסת התניא באותו מקום) פורץ אור גדול יותר, כיון ש"נתאוה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחתונים", "בתחתון שאין תחתון למטה הימנו". ומשם דווקא פורץ האור למקום שהוא גבוה ונעלה יותר (תארו לעצמכם שספר התניא שהודפס בעין חרוד, מעיינים בו יהודים ליד הכותל המערבי) הגילוי מרומם ומגביה גם את המדרגות הנעלות ביותר

באור המגיע מהמקום התחתון ביותר, זהו הגילוי של מלך המשיח וימות המשיח.

👉 למעשה - טועמים גאולה

1. יש להשתדל להדפיס את ספר התניא בכל מקום ומקום שבו מתגוררים יהודים, וללמוד עם היהודים בו במקום בספר התניא שהודפס שם.

2. כל מקום שמגיעים לשם חסידי חב"ד ופועלים שם, יש להשתדל שדווקא המקורבים מהמקום עצמו יתפעלו את העבודה דהפצת המעיינות (ולא הפעילים הבאים מכפ"ח וכדו'), כי דווקא באופן כזה נרגש שהמקום הוא עצמי ובו ישנה נקודת העצם ולא שזקוקה לאור ממקום אחר שיחדור לשם, אלא המקום עצמו הוא מקור השפע, ולכן הוא "חי הנושא את עצמו".

רשימת מקורות

חינוך

גיל החינוך

שיחות חודש כסלו תשמ"ז

קונטרס 'תורה חדשה מאתי תצא'
תנש"א

לקט שיחות מ'קונטרס חינוך למעשה'

אהבת ה'

לקוטי שיחות חלק טו, פרשת וירא

לימוד חסידות

שיחות חודש אייר תשמ"ז

ל"ג בעומר תשמ"ח

אחרון של פסח תשמ"ב

לקוטי שיחות ח"ג פרשת אחרי-מות

טהרת הקודש

שיחת שמחת תורה תשט"ו

'אגרות קודש' שנלקטו בחוברת
'החינוך במשנת הרבי'

מנהגי ישראל

לקוטי שיחות ח"א - פסח

לקוטי שיחות חי"ט שמחת תורה

הנהגת הבית

ארוחות משפחתיות

שיחת שמח"ת תשנ"ב

תפקיד האישה בהנהגת הבית

קונטרס "בך יברך ישראל" תשנ"ב

פרנסה

לקוטי שיחות חלק יח - בלק

לקוטי שיחות חלק טז - בשלח

עשירות

ש"פ תרומה תשנ"ב

יחידות האדמו"ר מקופישיניץ - מנ"א
תשי"ח

הפצת המעיינות חוצה

סדר ההשפעה

'ספר התשובה' לר' ירמיהו ברנובר

השפעת העצם

מאמר "להבין ענין נרות חנוכה" -
ספר המאמרים מלוקט ח"ו
"קונטרס כ"ח סיון" תנש"א

לע"נ

הת' שניאור משה ע"ה בן יוסף
חי נחום שיחי'

יצחק

נלב"ע ו' אייר ה'תשע"ג
יה"ר שיזכה לעליית נשמה
הכי גדולה, בהתלבשותה בגוף
גשמי, בקיום הייעוד "הקיצו
ורננו שוכני עפר", בהתגלות כ"ק
אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
תיכף ומיד ממש

לזכות

החתן הת' הלו מנחם
והכלה מרת גנסיא שיחיו

סקולניק

"בעמדנו קרוב ממש לפני
הגאולה - צריך כאו"א
מישראל להתרגל לגאולה
ולהציב את עצמו במצב
ורגש של גאולה, ע"י
הפיכת יומו הפרטי ל"יום
גאולה (פרטית)"

[ש"פ פינחס ה'תנש"א]

לזכות
כ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכ"ר